

Chapter One

*How Robin Hood met his future best friend
for life, John Little.*

Robin was bored and had nothing to do with himself or those of his friends who he lived with in the forest. At that moment he decided to venture out from his usual place in the forest and to seek adventures elsewhere. Without hesitation he told all his men he was going out and had given them a timetable for when he would return (in case he didn't the men would have to go out and find him.) So once he let all his brothers of the forest know he was leaving, Robin set out to find adventure or to meet somebody new and entertaining.

Robin's imagination was too profound for reality and while walking around he did not meet anybody interesting or engaging and saw the same old faces doing their usual, same routines. Walking a bit further to where the forest ends, Robin encountered a large man with a big, thick stick called a 'quarterstaff' standing on the same spot without moving. "Hello, good friend," Robin cheerily said, "I must get through to continue on my path."

The large man didn't move or flinch but replied, "There is a toll to cross through here." Robin replied humorously, "My, I have never had to pay for a toll to get through this path in my life! What toll is it that I have to pay, kind sir?" For which the large man replied, "The toll to walk through me of course." Robin laughed so hard he almost insulted the large man. "That is not a king's toll and is there another way to pay it?" asked Robin.

Kapitola první

*Jak Robin potkal svého budoucího nejlepšího
přítele Jana Malého.*

Robin byl znuděn a neměl, co by dělal sám, ani se svými přáteli, s kterými žil v lese. V tu chvíli se rozhodl odejít ze svého obvyklého místa v lese, aby hledal dobrodružství někde jinde. Bez váhání řekl všem svým mužům, že odchází pryč a dal jim časový plán, kdy by se měl vrátit (pro případ, že by se nevrátil, aby jej ti muži vyšli hledat). A tak, jakmile poučil všechny své bratry z lesa, že odchází, Robin se vydal hledat dobrodružství nebo se setkat s někým novým a zábavným.

Robinova představivost byl vzhledem ke skutečnosti až příliš pronikavá, a tak zatímco obcházel kolem, nepotkal nikoho zajímavého nebo někoho, kdo by ho upoutal, a viděl ty samé staré tváře, jak vykonávají své obvyklé, stejné činnosti. Když došel o kus dál, kde už les končil, setkal se Robin s obrovským mužem s velkým, tlustým klackem, kterému se říká ‚bojová hůl‘, a ten bez pohnutí stál na místě. „Nazdar, starý příteli,“ řekl Robin radostně, „musím projít, abych mohl pokračovat svou cestou.“

Obrovský muž se nehnul ani neustoupil, ale odpověděl: „Pro ty, kteří tudy chtějí projít, je tu mýtné.“ Robin žertovně odpověděl: „Ale, nikdy jsem ve svém životě nemusel zaplatit mýtné, abych prošel touto stezkou! Co je to za mýtné, které mám zaplatit, milostivý pane?“ Na což ten hromotluk odpověděl: „Samozřejmě je to mýtné, aby se prošlo kolem mě.“ Robin se smál tak moc, že málem urazil toho obrovského chlapíka. „To není královské mýtné, a je nějaký jiný způsob, jak jej zaplatit?“ ptal se Robin.

“There is none,” replied the large man, “but if you want to get through, you have to get through me first.” At this point the large man put his quarterstaff in front of him and made a line to confirm what you can’t pass.” “Well,” replied Robin in a calm and curious tone, “It seems like I will have to do what it takes to get through my merry way.” Robin smiled and took out a knife and chopped off a piece of wood from a tree so that he also can make a quarterstaff of his own and fight the large man that was blocking his path.

“Shall we begin?” asked Robin, and in that second a grand fight occurred in which both men were hurt brutally and fought fantastically to the point that exhaustion got in the way of finishing the fight. “Let us stop for a second,” the large man said, “I am tired and I know you are too.” Robin did not reply because he was too tired to. After a few moments more they fought without asking each other to begin and before Robin knew it he had fallen into the river and laughed at such a defeat.

“You are a great fighter, my friend! Please tell me what your name is?” asked Robin. “My name is John Little.” replied the large man with a rather interesting name for a man of his size. “What is your name, dear stranger with such bold instincts?” asked Little John with a big smile on his face. “I am Robin Hood, and it is a pleasure to meet you, John Little”, he said with a chuckle. The two men’s friendly manner stopped for a second when Robin’s men came to his rescue and were prepared to attack Little John.

„Není,“ odpověděl obrovitý muž, „ale jestli chceš projít, musíš projít nejdřív kolem mě.“ V tu chvíli ten mohutný chlap dal svůj obušek před sebe a udělal čáru, aby potvrdil, co se nesmí překročit. „Dobrá,“ odvětil Robin v pokojném a pobaveném tónu, „vypadá to, že budu muset udělat, co je třeba, abych prošel po své veselé cestě.“ Robin se usmál, vytasil nůž a odřízl ze stromu kus dřeva, aby si také mohl vyrobit svou vlastní bojovou hůl* a bojovat s tím velkým mužem, který mu překáží v cestě.

„Začneme?“ zeptal se Robin a v té chvíli se spustila velkolepá pranice, ve které se oba muži surově zranili a fantasticky bojovali až do vyčerpání, který jim zabránilo dokončit zápas. „Přestaňme na chvíli,“ řekl mohutný muž, „jsem unavený a vím, že ty taky.“ Robin neodpověděl, protože byl příliš unavený. Po několika dalších chvílích bojovali, aniž by se jeden druhého zeptal, zda začnou, a než to Robin zaznamenal, spadl do řeky a smál se nad takovou porážkou.

„Jsi skvělý bojovník, můj příteli! Prosím, řekni mi, jak se jmenuješ?“ ptal se Robin. „Jmenuji se John Malý,“ odvětil ten obrovský chlap s poněkud zajímavým jménem pro člověka jeho rozměrů. „Jak se jmenuješ ty, drahý cizince s tak udatnými pudy?“ ptal je John Malý se širokým úsměvem ve tváři. „Jsem Robin Hood a je mi velkým potěšením se s tebou seznámit, Johne Malý.“ Jemné způsoby těch dvou mužů se na chvíli zarazily, když přišli Robinovi muži, aby jej zachránili a chystali se napadnout Johna Malého.

* Středověká společnost se neobešla bez zbraní a nejrůznějších bojů a válek. Byly to boje mezi zeměmi a národy, ale i mezi nejrůznějšími skupinami. Navíc, kde nevládl zákon a bezpečí, museli se i jednotliví lidé starat, aby obhájili svůj život a majetek. Zbraně jako meče nebyly pro prostý lid dostupné, proto se volilo náhradní řešení a tzv. ‚bojová hůl‘ byla zbraní jednoduchou, ale pro cvičeného člověka velmi účinnou. Říkalo se jí ‚čtvrťková hůl‘ /angl. název vychází z latiny/, protože se držela asi ve čtvrtce délky, šlo se s ní bránit a odrážet útoky, ale také dělat nebezpečné výpady. A když byla zručně roztočena, její tu kratší, tu delší konec byly neustálým ohrožením a udělený švih dodával ranám prudkost.

“No, no,” yelled Robin, “this is a good man and I will invite him to join us for a feast. Will you join us, John Little?” John was surprised to hear that the man he had fought was Robin Hood and so he challenged him to a brief archery competition to make sure it was him. (For all the tales of Robin Hood became sometimes exaggerated and other times unimaginable to those that heard them and told them to their children.) “I will join you on the basis that you beat me in a simple, short shootout of archery that will take place now,” said John.

Robin held out his hand from the river’s water and John helped him out of it and onto land. Robin walked to a strong tree and made a mark for both to aim at. All of Robin’s men were whispering to each other about how easy the win will be for Robin, but they didn’t expect John to be a competitor. “You may go first, John Little, for I need to clean myself off,” said Robin. John took his shot and landed the arrow dead center to the mark that Robin made on the tree.

“Well done, John Little!” Robin enthusiastically said, “There are no other shots that can be better than that one you shot now.” John smiled and arrogantly believed it so, but did not say a word. Robin stepped up and took his shot which not only landed exactly where John’s was, but split the arrow of John’s in half. John looked at Robin in amazement and said to himself, “You are Robin Hood.” Robin then cheerily said, “Yes, I am, and you are the most amazing fighter I have ever come to battle with.” Robin slapped John Little’s back real strong and finished, “will you now come feast with us?”

“I will,” replied John. Then Robin Hood introduced this robust man to all of his men who were waiting, “Everybody, this is John Little and he will be joining us for our feast this evening.” One of the members yelled, “As comical as it may sound and as odd the name is for the man, let us all call him ‘Little John’.” Robin and the men laughed, but Little John wasn’t amused, yet at the same time was happy to have met Robin Hood.

„Ne, ne,“ křičel Robin, „to je dobrý člověk a já jej zvu, aby se k nám připojil na hostinu. Půjdeš s námi, Johne Malý?“ John Malý byl překvapen, když zaslechl, že muž, se kterým bojoval, je Robin Hood, a tak jej vyzval k malé lukostřelecké soutěži, aby se ujistil, že je to opravdu on. (Protože všechny povídky o Robinu Hoodovi byly někdy přehnané a jindy nepředstavitelné pro ty, kdo je slyšeli a vyprávěli svým dětem.) „Přidám se k tobě, pakliže mě porazíš v jednoduchém krátkém lučištnickém rozstřelu, který nastane právě teď,“ řekl John Malý.

Robin vystrčil svou ruku z říční vody a John mu z ní pomohl na zem. Robin kráčel k silnému stromu a udělal značku, aby na ní oba dva zacílili. Všichni Robinovi muži šeptali jeden druhému, jak bude pro Robina vítězství snadné, ale nečekali, že John bude takový soupeř. „Můžeš začít, Johne Malý, protože já se musím očistit,“ řekl Robin. John vystřelil a umístil šíp přesně do středu značky, kterou Robin na stromě udělal.

„Dobrá práce, Johne Malý!“ řekl nadšeně Robin, „nejsou jiné střely, které by mohly být lepší než ta, kterou jsi právě vystřelil.“ John se smál a zpučně tomu tak věřil, ale neřekl ani slovo. Robin vykročil a provedl svou střelu, která nejen přistála přesně tam, kde byla Johnova, ale Johnův šíp rozpúlila. John hleděl na Robina s úžasem a říkal si: „Ty jsi Robin Hood.“ Robin na to rozpustile pověděl: „Ano, jsem, a ty jsi ten nejužasnější bojovník, s kterým jsem kdy bojoval.“ Robin skutečně silně poplácával záda Johna Malého a dodal: „Půjdeš nyní hodovat s námi?“

„Půjdu,“ odpověděl John. Pak Robin Hood představil toho hřmotného chlapíka celé své čekající tlupě. „Pro všechny – toto je John Malý a přidá se k nám na naši večerní hostinu.“ Jeden z členů vykřikl: „Ať to zní jakkoli směšně a jak je divné to jméno pro takového muže, nazývejme jej všichni ‚Malým Johnem‘!“ Robin a muži se smáli, Malý John nebyl pobaven, ale zároveň byl šťastný, že se setkal s Robinem Hoodem.

Some of Robin's men were preparing the feast as the rest of the crew were drinking and laughing and hearing the conversation Little John and Robin were having. "Well then, men," yelled Robin to all in the forest, "do all agree that Little John be a one of us and fight together like brothers for the people and the Queen?" All around the fire glooming with energy and light yelled with a passion for Little John.

"Very well then!" again Robin yelled with a devilish grin on his face, "Jump him!" There without a second to realize it Little John saw all his new brothers punching him and kicking him and holding him down, spilling beer all around him in a fun frenzy of silliness amongst new family. Then, ripping his clothes off and dressing him as one of the men who fight for Robin Hood's cause in forest green. John did not like this initiation so to speak, but he was happy to be a brother to all, especially Robin Hood.

Někteří z Robinových mužů připravovali hostinu, zatímco zbytek mužstva popíjel a naslouchal rozmluvě, kterou měli Malý John a Robin. „Tak tedy, chlapi,“ zakřičel Robin na všechny v lese, „souhlasí všichni, aby byl Malý John součástí naší skupiny a bojovali jsme spolu jako bratři za lid a za královnu?“ Všichni ti kolem skomírajícího ohně odhodlaně a bujně se zápalem skandovali pro Malého Johna.

„Tak tedy dobře!“ znova zakřičel Robin s ďábelským úsměškem ve tváři. „Chopte se ho!“ Aniž by měl Malý John vteřinku, aby si to přebral, zjistil, že jej všichni jeho noví bratři bouchají a kopou a přidržují u země, rozlévají kolem něho pivo v legrační posedlé bláznivosti nové rodiny. Pak z něj strhli šaty a oblékli jej jako jednoho z mužů, kteří v zeleném lese bojují za Robina Hooda. Johnovi, abychom tak řekli, se nelíbilo toto uvedení, ale byl šťastný, že je bratrem se všemi, zvláště s Robinem Hoodem.

Comprehension questions:

1. In the first sentence, Robin was bored.
What is the opposite of boredom?
2. What is the meaning of 'Robin's imagination was too profound for reality'?
3. What does it mean to 'flinch' in paragraph 3?
4. What was causing the road block in paragraph 4?
5. In paragraph 5 replace 'in that second' using an adverb with the same meaning.
6. Why did Little John say Robin had bold instincts?
7. Why did Little John challenge Robin to an archery competition?
8. What was so amazing about Robin's shot?
9. What is the opposite of whispering?
10. What was so comical about the name Little John?
11. In paragraph 11, Robin's 'crew' is mentioned.
In modern times where would you find a crew?
12. Robin had a 'devilish grin'. What does it mean?
13. In the last paragraph, Little John didn't like his initiation.
Can you name any clubs or organizations that might initiate new members today?

